Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Недуга ґр. Еренталя. — Конфлікт Італії з Франциєю. — Турецко-італїяньска війна. — Революция в Хіні.

Стан здоровля ґр. Еренталя став ся такий поважний, що лікарі заборонили єму рішучо всяку працю і поручили як найбільший спокій. Міністер нездужає на неправильність у функціонованю серця.

Ся недуга ґр. Еренталя дала привід деяким часописям голосити, що міністер заграничних справ подасть ся до димісиї. Однако в політичних кругах перечать тому. І так пр. півурядова „Ungarische Korresp." доносить, що ґр. Еренталь є хорий і що окружене старає ся намовити єго, щоби повернув до приватного житя. Однак він не хоче покинути свого становища, бо не є виключеним, що в міжнародній ситуациї зайдуть в найблизшім часї важні зміни. В перших днях марта буде визначений реченець, коли зберуть ся делеґациї. Тоді ґр. Еренталь рішить ся, чи їхати на відпустку чи ні. По делеґацийній сесиї, коли ситуация а се позволить, ґр. Еренталь предложить Цїсареви свою димісию. В кождім разї справа уступленя ґр. Еренталя може бути актуальна аж на весну, а всякі теперішні комбинациї що до єго наслідника є передчасні.

Спір Франциї з Італією покінчить ся, здає ся, мирово, бо італїяньске правительство, після донесеня часописи „Matin", годить ся приняти француські условини що до видачі 29 турецких подорожних. Арештовані на „Манубі" Турки є в більшости лікарями, послугачами при недужих, взглядно урядниками і будуть відставлені під дозором воєнних французских кораблів до Тунісу. В такий спосіб уложить ся імовірно італїяньско-французкий спір ізза Турків, а жертвою сего спору упаде хиба італїяньский амбасадор в Парижи, Тітоні, якому приписують Французи довший опір Італії супротив французских домагань.

Нині доносять з Парижа: Французко-італїяньский конфлікт в справі Турків арештованих на корабли „Мануба" ще не залагоджений. Президент міністрів Поанкаре уділив амбасадорови в Римі нових інструкций. Доси не можна було згодити ся на відповідну формулку.

З Риму доносять: Італїяньскі кораблї обстрілювали вчера в кількох місцях азийске побереже межи Ґазою а Рафаком. Войска турецкі уставлені на побережу мусїли уступити ся в глубину краю. Близько Ґази спричинили італїяньскі ґранати вибух огню в турецкім таборі.

Турецкий амбасадор веде переговори з німецким урядом маринарки о позискане німецких официрів маринарки до дальшої реорґанізациї турецкої маринарки. Доси вели ту орґанізацию анґлїйскі официри.

Майже не хоче ся вірити, щоби в так ще до недавна закостенїлій державі, як хіньска, міг проявити ся так сильний революцийний рух, щоби нараз з монархічної, наскрізь абсолютистичної держави мала зробити ся републїка в повнім значіню того слова. Так однак стало ся в Хіні і нині попри слабу ще тінь монархізму хіньского маємо хіньску републику з президентом Сун-я-ценом. Питане лиш, чи зможе тота република удержати ся. Може би й удержала ся, як би не схотїли станути їй на перешкоді европейскі держави до спілки з Японією, а на то заносить ся. З Пекіну наспіла вість, що династия манджурска повідомила чужі держави, що рішучо протестує против всякої гадки абдикациї і задержує в своїх руках центральну управу хіньскої держави. Дальше доносять, що цїсарева-вдовиця віднесла ся до правительства з тим, щоби оно завізвало Японію на поміч против революціоністів. Члени кабінету мали заявити, що они в виду того подадуть ся до димісиї. Зачувати, що Японія готова поспішити династиї на поміч. Юаншікаі заявив, що зовсім не думає подавати ся до димісиї і для своєї власної оборони збирає войско; кажуть, що має їх вже 4.000. Ще дивнійше виглядає чутка, походяча з хіньского жерела, після котрої 200.000 (!)

Нещастний жарт.

(З російского — Куприна).

— Менї здасть ся, що ледве чи хто пережив таке ориґінальне Різдво як один з моїх пацієнтів в роцї 1896 — сказав доктор Славиньский, один з найбільше взятих психіятрів в місті. — Впрочім не буду вам оповідати о тій сумній подиї; лїпше коли ви самі то перечитаєте.

При тих словах отворив доктор середну шуфляду свого столика, в котрій лежали в найбільшім порядку позвязувані письма ріжної величини. Кожда пачка мала своє число і була заосмотрена назвищем.

— Ціла та шуфляда наповнена літературою моїх нещасливих пацієнтів — сказав доктор, перебираючи поскладані папери. — Ось тут бачите цілу збірку, яку я в послідних десятьох лїтах наскладав; є тут деякі річи займаючі і трогаючі, а навіть дещо поучаючого.... Але тепер... хочете може то перечитати...

Я взяв з руки лікаря зшитку, якої сторінки були вкриті великим, простим, але неправильним почерком письма; я перечитав зміст з великим занятєм і за ласкавим дозволом доктора оповіщую ціле то письмо. Оно звучало:

До Високоповажаного Пана Д-ра Славиньского, психіятра. Відділ Н. Н.-ского шпиталю.

Просьба
находячого ся в згаданім відділї Івана Єфимовича Пчеловодова.

Поважаний Пане!

Позаяк я вже поверх двох лїт перебуваю у відділї для умово недужих, пробую ще раз пояснити то сумне непорозуміне, яке завело мене, зовсім здорового чоловіка сюди. Як ви може ще пригадуєте собі, обертав ся я як письменно так і устно з просьбою до директора, до лікарів, а також і до вас, аби ви були ласкаві причинити ся до осягненя моєї свободи. Позаяк доси не досяг я ніякого успіху, позваляю собі нині ще раз звернути вашу увагу на то моє письмо; ваш симпатичний вигляд, як і ваше людяне поведенє супротив недужих осьмілюють мене до того кроку. Прошу вас умильно, перечитайте той лист до кінця і не дайте себе увести в блуд, коли наткнете ся на граматичні похибки або безвязні реченя. Але чей згодите ся, що то незвичайно тяжко перевести два роки в заведеню для божевільних зовсім здоровому чоловікови і слухати безнастанних лайок дозорців та безтолкової балаканини недужих і що в таких обставинах можна утратити спосібність ясного висловлюваня своїх думок. Вправді я скінчив висшу школу, але сумніваю ся, чи тепер зможу правильно і льоґічно писати.

Прошу Вас присьвятити особливішу увагу моїм словам, бо дуже добре знаю, що всї умово недужі схиляють ся до погляду, що они дістали ся сюди в наслідок підступу лікарів, в наслідок злоби або непорозуміня і знаю також, як они люблять оповідати то своїм лікарям, дозорцям і на нещасте також своїм товаришам недолї. Тому розумію дуже добре недовіре, з яким відносять ся лікарі до безчисленних їх питань. Прошу лиш о провірене того, що маю честь отсе вам оповісти:

В роцї 1896 я занятий як технік в звістній фабрицї стали Карля Бурґа і С-ка, розгнївав ся задля пануючої там поганої системи караня, якій підлягали робітники, попав в лють в часї суперечки, погавьбив я мого настоятеля і без виповідженя покинув мою посаду.

Дня 24 грудня виїхав я, аби опровести спільно з одним моїм свояком новий рік. Поїзд був переповнений подорожними і також в передїлї, де я помістив ся, було більше осіб, як приписано. Мій сусїд по лївій стороні представив ся менї як маляр, студент академії красних штук; напротив мене сидїв якийсь в виду купець, який на всїх стациях виходив покрипити ся коняком; між иншими оповідав, що в місті Н. при улици Широкій має корінний склеп. Назвав також і своє імя; нині не можу вже добре пригадати собі єго; звучало подібно як Сердук, або Серднук, словом якесь уставленя букв С Р Д Н К У; говорю тому так обширно о тім, бо колиб Ви того купця найшли,

цісарского войска бомбардує Ґеіяьґфу на північний захід від Ганкав.

Новинки.

Львів, 26 січня 1912.

— Іменованя. П. Міністер скарбу покликав концишста скарбу у Львові дра Казим. Зачка до служби в міністерстві скарбу; іменував в етаті галицкої прокураториї скарбу дра Юл. Заяца ад'юнктом прокураториї скарбу. — П. Міністер желізниць іменував тит. надінсекторів Йос. Косовского і Ст. Сойку в Нов. Санчи дійствими інспекторами желізниць державних.

— Операция Архікн. Йосифа. Архікнязь Йосиф, котрий мав завтра в заступстві Цісаря поїхати до Софії, щоби там бути на торжестві уповнолітненя болгарского наслідника престола кн. Бориса, мусів вчера піддати ся операциї сліпої кишки. Операцию, котру виконав проф. Гартфельд була тяжка але удала ся вповні.

— Дрібні вісти. З причини, що від ниві за тиждень, дня 2 лютого припадає сьвято лат. обряда Пречист. Діви Мариї Громничної, припадаючий на той день торг на рогату худобу і коні, а також і торг на сіно перенесено на день 1 лютого т. є. на четвер. — Убийника аґента бл. п. Куранта, Бялоня перевезено з вязничого шпиталю до слідчої вязниці суду карного. — В заведеню для божевільних в Чернівцях, де знаходить ся 700 недужих, занедужало 20 на якусь незнану хоробу подібну до інфлюенци. — На йонських островах Занте і Кемальория дало ся вчера почути сильне землетрясене. Шкоди мають бути значні. — В Люто зміньского віляєта були 2 случаї холери.

— Хитре обманьство. З Інсбрука доносять: Оногди о 6 год. вечером прийшов до уряду почтового Інсбрук Старемісто якийсь незнакомий в мундурі почтового возьного і зажадав видачя припадаючої на ту пору части посилок. На питане урядника заявив, що его лише що перенесли з Мерану до Інсбрука. Отже видано єму мішок з грішми в сумі 17.180 К, 4 мішки з листами, кілька малих пакетів і один більший з одягами. Той перебраний післанець забрав то все на ручний візок і від'їхав. Вчера викрито, що був то якийсь перебраний манґій.

— З залізниці. Здержаний дня 17 с. м курс безпосередних возів 1 і 2 кляси межи Бродами а Віднем при поїздах 16/18, 30/2 і 1/17 16/11 та межи Підволочисками а Хебом на Прагу при поїздах 3 і 4 буде заведений на ново дня 27 с. м.

— Викопаний скарб. В Лешневі над Стиром викопали селяни чотирогранну флляшку з відбитою шийкою, в котрій було вісімсот кількананайцять дрібних монет всілякого рода. Інжиніровн п. Андрієви Корнеллі удало ся уратувати від запропащення 745 штук тих монет разом з фляшкою. Значну часть монет (275 штук) творять дрібні польскі монети з часів Яна Казимира, а побіч них є по кілька до кільканайцять штук монет пруских електорів Юрия Вільгельма і Фридриха Вільгельма, а дальше шведскі шелюги королів Ґустава, королевої Христини та монети даньского короля Християна II. Монети загалом є добре удержані і суть тепер в посіданю п. Корнелаї.

— Арештоване шпигуна. На припорученє судиї слідчого п. Зґуральского у Львові, арештувала краківска поліция якогось Павла Пелка, против котрого призбирало ся богато доказів, що він займає ся шпигуньством в користь Росиї. Має то бути один із найпровор-ніших міжнародних шпигунів. Свого часу належав Пелка до міжнародного шпигуньского бюра в Берлині і відсидів 4 літа в кріпостній вязниці у Бранденбурзі за шпигуньство в користь Франциї. Зносив ся зі знаним францускиим капітаном Люксом, що недавно утік з кріпости Ґляц. Здає ся, що поліция викрила також сліди, які вказують, що швайцарскі власти арештували перед кількома літами якогось Пелку під закидом анархістичного заговору. Пелка був вже давнійше арештований в кількох містах европейских під закидом шпигуньства. Свій фах розпочав Пелка вже у 18 році житя. По 20 році вступив до австрийского войска під прибраним іменем на підставі фальшивих документів в цілях шпигуньства та небавком утік звідтам. Поліция має в руках кільканайцять фотоґрафій Пелки, знятих в ріжних поліцийних урядах в часі его придержаня. Тепер ходить о усталене тотожности — бо уживав кільканайцяти назвиск. В готели знайдено компромітуючу переписку з інформацийним бюром в Варшаві. Пелка мав припоручену від одної з держав шпигуньство і аґітацию в єї користь на Балкані.

— Нова ранґа войскова. Щоби скоротити час межи авансом на капітана а авансом на майора, що тягне ся звичайно 12 літ, постановив Цісар утворити ранґу віцемайора. Капітани по 8-ми роках служби будуть авансувати на віцемайорів і побирати ґажу 4.400 кор., отже о 960 кор. висшу як капітани.

— З Перемишлян доносять: Загальні Збори філії краєв. тов. господарского „Сільский Господар" в Перемишлянах відбудуть ся дня 1 лютого о 2 год. по полудни в сали Народного Дому в Перемишлянах. Порядок дневний: Отворене Зборів. Звіт уступаючого виділу. Вибір нового виділу. Внески і інтерпеляциї. — Доскоколичну інтеліґенцию просять ся повідомити про збори селян. За виділ: *о. Мих. Кравців*, голова. *Волод. Любинецъ*, секретар.

— Ліцитация. Дня 30 січня с. м. о 9 год. рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Львів-Підзамче публична ліцитация невідобранихтоварів, як горівка, олива, чай, селедці, фарби, машини рільничі і до шитя, шкіри, образи, плити мармурові, дошки, орґани, порожні фляшки і бочки і т. и.

— Сумний конець гулящого житя. В Монте Карльо, де єсть звістний в цілім сьвіті дім гри в рулєту, відобрав собі сими днями житє Станіслав Ріхтер, син професора львівскої політехніки і бувший урядник галицкого купецкого банку. Ріхтер чіпав ся всіляких фахів, але нігде довго не побув, бо треба було робити а єму забагало ся гуляти до спілки в т. зв. золотою молодіжию. Був в Парижи і Варшаві а наконець став денним урядником згаданого банку. Позаяк єму хотіло ся „жити по паньски" а гроший не ставало, то робив як і всі єму подібні, натягав других обманював і крав, а коли вже й то не помагало, виїхав до Монте Карльо, щоби там ще спробовати щастя в рулєту. Виїзджаючи зі Львова, побрав на книжочку вкладкову якоїсь пані З. 1000 кор. з на конто дра Л. 4.629 кор. і поїхав, щоби більше не вернути. Коли в Монте Карльо програв всі гроші, вистрілом з револьвера закінчив житє. — Банк сам не потерпів через него великої шкоди, бо на спроневірену суму 5.620 кор. знайшла ся его кавция в сумі 5.000 кор., отже дійстна страта виносить лиш 629 кор., але за то потерпіли дуже его приятелі, котрі підписували за него векслі і ручили за сплату довгів.

— Два случаї наглої смерти. Вчера рано в касарни міскої сторожі пожарної при площи Стрілецкій помер нагло возьний міского бюра водопроводів Володислав Кучабский. Причиною смерти був удар серця. — Другий случай став ся на улици Замарстинівскій. Улицею тою їхав якраз віз поготівлі ратункової. Нараз візник побачив, що на тротоарі лежить якийсь чоловік без памяти. Єго взяли на віз, щоби відвезти до шпиталю, тимчасом він в дорозі помер. Як звав ся нещасливий і чим був, не знати. Причиною смерти стала ся епілепсия.

він потвердить ціле моє оповідане. Він середного росту, з червоним досить грубим лицем, білявий, мав малі очи і мав оголену бороду.

Спати ми не могли. Аби якосьпровести час балакали ми і по трохи попивали. Коло півночи були ми вже зовсім утомлені, а тут мали ми ще цілу ніч перед собою. Напів в жарті напів поважно почали ми придумувати ріжні средства, як би то зробити, аби хоч три чотири години переспати ся. Нараз прийшла студентови гадка:

— Мої панове, є одно знамените средство, здобути собі спокій, лише не знаю, чи ви на то згодите ся. Іменно один з вас мусить удавати божевільного, другий мусить его пильнувати, третий піде до старшого кондуктора і скаже, що маємо з собою своякa умово недужого. Доси був він спокійний, але нараз дістав нападу, так що з огляду на инших подорожних треба его держати окремо.

Ми признали, що плян студента був імовірний і простий, але ніхто з нас не хотів взяти на себе ролі божевільного. Тоді предложив купець:

— Панове, тягнім льоси!

Я з поміж нас трех був найстарший і повинен би був бути найрозумнійший; але помимо того взяв я участь в тім нещастнім тягненю — і витягнув з руки купця льос.

Комедия з кондуктором удала ся знаменито і мала той наслідок, що дано нам окремий відділ.

Часами на довших перестанках на стациях чули ми перед своїми дверми гнївні голоси:

— Добре! Але той відділ... прошу будьте ласкаві отворити!...

На те чути було голос кондуктора, що притишеним голосом відповідав:

— Даруйте, але в тім відділі було би вам невигідно... том є один умово недужий, що дістає нападів.

Сейчас розмова переривала ся і чути було віддалаючі ся кроки. Наш плян очивидячки удав ся; ми спали і знаменито бавили ся. Я один спав неспокійно, причуваючи якесь нещастє мучили мене якісь привиди і пригадую собі, що кілька разів будив ся з криком страху.

Коло 10 години рано я пробудив ся; моїх товаришів подорожа не було. Імовірно висіли на якійсь стациї. Замість них сидів напротив мене великий, мужчина, в мундурі желізничого урядника і уважно мені приглядав ся. Я одягнув ся, вийняв з валізки ручник і хотів іти мити ся. Але ледве я сягнув рукою до клямки дверий, зірвав ся той чоловік і відтрутив мене так що я упав на лавку. Ошоломлений тою безличностию, хотів я вирвати ся і ударити его в лице, але не міг навіть рушити ся, бо рамена того чоловіка стискали мене мов кліщі.

— Чого хочете від мене? — кричав я.— Ідіть собі до чорта! Пустіть мене!

В перший хвили прийшло мені на гадку, що маю до діла з божевільним. Але мій противник, розгорячений борбою ще дужше мене тиснув і говорив хрипким голосом:

— Спокійно, голубчику, бо инакше заложимо тобі кайдан на руки, тоді будеш знати, чого я від тебе хочу!

Тепер почав я здогадувати ся страшної правди і успокоївшись трохи відповів:

— Добре! Обіцюю не рушити ся з того місця, лише пустіть мене.

(Конець буде).

— Остережене. Деякі еміґрацийні аґенти почали в послідних часах вербувати між руским населенем в Галичині робітників до копалень вугля в Бельґії і вислали вже туди кілька партий робітників. Перед сею еміґрацию до Бельґії належить як найсильнійше перестерігати наших робітників. По перше платня невишколених робітників копальняних не є цілком висша в Бельґії, як у нас в Австриї або Німеччині, а житє там далеко дорожше. В наслідок сего бельґійскі робітники так валоньскі як і фляманскі самі ідуть з Бельґії шукати красших зарібків до Німеччини. Надто безпечність в копальнях вугля в Бельґії полишає богато до бажаня. Нема там цілком строгого нагляду над копальнями зі сторони держави, самі копальні є дуже низькі і вогкі, нема в них добрих вентиляций і дуже часто трафляють ся там вибухи ґазів. Вкінци цілий сей вуглевий ребір навіщений є хоробою хробів. Проти тих прямо страшних відносин страйкували кілька разів бельгійскі робітники. Тому то працедавці бельгійскі думають, що коли заплатять добре галицким аґентам, то они наженуть їм галицких робітників на миносільних страйколомів бельгійских робітників. Коли би справді дало ся тим аґентам збаламутити наших робітників, то най они знають, що найтяжших

ворогів будуть мати в бельґійских робітниках, котрим перешкаджати будуть в здобутю гарніщих условий праці. Тому остерігаємо руских робітників перед роботою несовістних еміґрацийних аґентів.

Телеґрами.

Будапешт 26 січня. О стані здоровля Архікн. Иосифа видано о 9 год. вечером слідуючий бюлетин: Теплота 38 отже упадає, живчик 82, загальний стан добрий.

Льондон 26 січня. Нині розпочинає ся будова нового корабля, котрий буде більший від дотеперішних дріднавтів.

Льондон 26 січня. В мирових переговорах наступив несподівано зворот до ліпшого. Др. Сун-я-цен вислав дуже дружну телеґраму до Юаншікая, вияснюючу непорозуміне, з приводу котрого вислав своє послідне ультіматум. Едикту в справі абдикациї трону сподівають ся перед 29 с. м. т. є. перед уплнвом реченця роз'єму.

Константинополь 26 січня. Урядово наспіла вість, що пять італіяньских кораблів воєнних острілювало Зуару. Дано 1000 вистрілів. Місто і касарні дуже потерпіли.

Льондон 26 січня. З Пекіну доносять до „Daily Telegr.", що републиканн заняли більшу часть зелїзниці в Ганказ. Мають в своїх руках богато ваґонів і льокомотив. Ґенерал Лї і армія коло Ганкав лагодять ся до великої битви, котра має відбути ся зараз пв упливі роз'єму.

Петроків 26 січня. Всї варшавскі консулї европейских держав католицких замовили місця для своїх делеґатів в сали судовій, де буде вести ся розправа против Мацоха.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничех

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні годиии від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **9·30§)**, **2·⁰⁵**, 3·59*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 30/9 виключно подорож, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·15**, 8·40, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·59, 11·[illegible].

§) Від 15/6 до 10/9 виключно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·25*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·38**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **8**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·0†), 10·30

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·58, **6·26**, 9·34

*) із Станиславова †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·24.

§) Від 15/6 до 10/9 виключно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамчє:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·53**, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

На Личакові:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§.

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.